

Sygn. akt II W 14/22

(...)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 maja 2023 r.

Sąd Rejonowy w Lwówku Śląskim II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący **sędzia Justyna Krzysztofik - Skrzydłowska**

Protokolant Agata Kwiecień

bez udziału oskarżyciela publicznego

po rozpoznaniu w dniach 25.01.2023 r., 22.03.2023 r. i 31.05.2023 r.

sprawy **R. O.**

ur. (...) w L.

syna W. i K. z d. A.

obwinionego o to, że:

w dniu 17 listopada 2021 roku w miejscowości P., powiatu (...), kierując pojazdem ciężarowym marki M. o nr rej. (...), poprzez nieprawidłowe zabezpieczenie skrzyni ładunkowej, spowodował zagrożenie w ruchu drogowym, na skutek czego wypadające odłamki kruszywa uszkodziły przednią szybę w pojeździe marki A. (...) o nr rej. (...)

tj. o czyn z art. 86 § 1 kw

I. obwinionego R. O. uznaje za winnego tego, że w dniu 17 listopada 2021 roku w miejscowości P., powiatu (...), kierując pojazdem ciężarowym marki M. o nr rej. (...), w trakcie wykonywanych prac związanych z przewozem ładunku sypkiego nieprawidłowo zabezpieczył skrzynię ładunkową, wskutek czego wypadające odłamki kruszywa uszkodziły przednią szybę w pojeździe marki A. (...) o nr rej. (...), tj. popełnienia wykroczenia z art. 97 kw w zw. z art. 61 ust. 5 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku Prawo o ruchu drogowym i za to na podstawie art. 97 kw wymierza mu karę 300 (trzystu) złotych grzywny;

II. na podstawie art. 119 § 1 kpw zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w kwocie 120 złotych i na podstawie art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 Ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych wymierza opłatę w wysokości 30 złotych.

Sygn. akt II W 14/22

UZASADNIENIE

W wyniku przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

R. O. jest mieszkańcem L. zatrudnionym w firmie zajmującej się skupem złomu – (...) W. N..

(dowód: wyjaśnienia obwinionego, k. 9-10, zeznania świadka W. N., k. 46- 47 nagranie od godz. 00:02:31 do godz. 00:02:45)

W dniu 17 listopada 2021 r. R. O. w ramach wykonywanej pracy przewoził na trasie P. (miejsce zatrudnienia) - L. sypki ładunek w postaci gruzu, którym zamierzano utwardzić grunt. Pracę wykonywał pojazdem ciężarowym marki M. o nr rej. (...), którego skrzynia ładunkowa nie była szczelna.

Kiedy R. O. wykonywał kolejny tego dnia kurs, jadąc drogą nr (...) w kierunku siedziby swojego pracodawcy w P., drobne odłamki pozostałego kruszywa znajdujące się w nieszczelnej skrzyni, wysypały się i uszkodziły szybę czołową jadącego za tym pojazdem samochodu marki A. (...) o nr rej. (...) kierowanego przez P. W..

Na szybie pojazdu pokrzywdzonej pojawiły się drobne odpryski (około 1 mm – 2 mm wielkości). P. W. dając sygnały świetlne oraz używając klaksonu próbowała zatrzymać na drodze kierującego pojazdem marki M., jednakże bezskutecznie. Jechała za samochodem do miejsca, do którego dotarł celem dokonania kolejnej partii załadunku. Tam R. O. zaprzeczył, by możliwe było uszkodzenie szyby przez odłamki kruszywa, wobec czego P. W. zadzwoniła do jednostki policji.

(dowód: notatka urzędowa k. 1, częściowo wyjaśnienia obwinionego, k. 10 oraz 37 – 38 nagranie od godz. 00:23:22 do godz. 00:31:06, zdjęcia, k. 11 – 12, zeznania świadka P. W., k. 5-6, 37 verte nagranie od godz. 00:06:36 do godz. 00:19:45, częściowo zeznania świadka W. N., k. 46- 47 nagranie od godz. 00:02:31 do godz. 00:10:20 oraz zeznania świadka A. G., k. 50 – 51 nagranie od godz. 00:02:05 do godz. 00:09:51)

R. O. ma obecnie 44 lata. Z tytułu zatrudnienia w firmie (...) osiąga dochód w wysokości 1000 zł netto. Ma na utrzymaniu żonę i dwoje dzieci. W ramach małżeńskiej wspólności majątkowej jest właścicielem domu jednorodzinnego, a także pojazdu marki S. (...).

(dowód: wyjaśnienia obwinionego R. O., k. 9-10)

R. O. nie był wcześniej karany sędownie.

(dowód : informacja z K., k. 32)

Obwiniony zarówno na etapie czynności wyjaśniających, jak i przed sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu. Nie wykluczając, że przednia szyba w pojeździe kierowanym przez P. W. została uszkodzona. Zaprzeczył, aby uszkodzenie było wynikiem wysypania się resztek gruzu ze skrzyni. Podniósł, że w momencie gdy dojeżdżało do zdarzenia skrzynia ładunkowa była pusta, zaś uszkodzenie mogło nastąpić wskutek uderzenia kamieniem z pobocza, którego stan nie był dobry, a przy tym pokrzywdzona podróżowała w zbyt bliskiej odległości od poprzedzającego ją pojazdu kierowanego przez obwinionego.

Sąd zważył, co następuje :

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że oskarżony R. O. kierując pojazdem ciężarowym nieprawidłowo zabezpieczył skrzynię ładunkową, na skutek czego wypadające odłamki kruszywa uszkodziły przednią szybę w pojeździe kierowanym przez P. W..

Prezentowana przez obwinionego linia obrony nie znajduje oparcia w dalszych dowodach. Jest wykrętna.

Nie doszukuje się sąd żadnych obiektywnych powodów, dla których należałoby odmówić wiary zeznaniom świadka P. W.. Świadek w sposób przekonujący, szczegółowy i spójny przedstawiła okoliczności, w których doszło do uszkodzenia szyby. Zobrazowane na fotografii uszkodzenia, a nadto opisywane w zeznaniach przez przybyłą na miejsce funkcjonariusz Policji A. G. swoim wyglądem, rozmiarem i ilością, odpowiadają w pełni mechanizmowi powstania takiemu, jaki w swoich zeznaniach opisuje P. W.. Zachowanie tegoż świadka zaraz po dostrzeżeniu powstałych uszkodzeń: próba zatrzymania obwinionego, dalej wezwanie Policji, wskazuje, że była zdeterminowana podjęciem wszelkich czynności zmierzających do ustalenia faktycznego przebiegu zdarzenia, w którym ona sama nie ponosi żadnej odpowiedzialności za powstałe uszkodzenia w pojeździe. Sąd zeznaniom dał wiarę w całości.

Z przeprowadzonego postępowania dowodowego wynika, że obwiniony, będąc w trakcie godzin pracy, wykonywał tego dnia kilka kursów samochodem ciężarowym na trasie P. – L. przewożąc w skrzyni gruz, który odbierał od kamieniarza z P., a wysypywał na terenie L., gdzie utwardzano grunt. Jak sam podaje był to 4 lub 5 kurs tego dnia. Przeczy doświadczeniu życiowemu i zasadom logiki, by za każdym razem po rozładunku dokładnie mył skrzynię tak, by w jej wnętrzu nie pozostały żadne odłamki kruszywa. Z resztą z zeznań pracodawcy obwinionego W. N. wynika, że istotnie skrzynia nie jest dodatkowo czyszczona po każdorazowym rozładunku. Skoro więc z wiarygodnych zeznań P. W. wynika, że drobne odłamki kruszywa uszkodziły szybę i takie uszkodzenia zostały utrwalone zdjęciem, to jeśli świadek W. N. wskazuje, że „skrzynia musi być szczelna, bo inaczej co chwilę sypałoby się po ulicy”, a istotnie sypiące się ze skrzyni odłamki uszkodziły szybę, to oznacza, że skrzynia w pojeździe kierowanym przez obwinionego szczelna nie była. Zeznania W. N., choć mają ograniczoną moc dowodową, gdyż świadek ten nie był obecny w chwili zdarzenia i nie widział okoliczności, w których doszło do uszkodzenia szyby, to dostarczają istotnych informacji dla czynienia ustaleń faktycznych w sprawie.

Zeznania świadka A. G. także są wiarygodne tyle, że i ten świadek nie obserwował zajścia, a jedynie przybył na miejsce w ramach zgłoszenia zdarzenia Policji i to już w momencie, gdy następował załadunek dalszej partii gruzu do skrzyni. Świadek jednak mogła przedstawić dostrzeżone uszkodzenia na szybie. Choć ich pochodzenia konkretnie i jednoznacznie stwierdzić nie mogła, gdyż zajścia nie widziała, zeznała, że były to „kropeczki” w wielu pojedynczych miejscach. Tego rodzaju uszkodzenia, co wskazywano już we wcześniejszej części uzasadnienia, powstają wskutek zetknięcia szyby z drobnymi odpryskami kruszywa. Gdyby miał to być kamyk z pobocza, jak sugeruje obwiniony, czy też element ładunku jaki owego dnia przewoził obwiniony, to rodzaj uszkodzenia były zupełnie inny.

Nieosobowym dowodom, niekwestionowanym przez strony sąd dał wiarę w całości.

Reasumując, R. O. swoim zachowaniem dopuścił się wykroczenia. Czyn jednak zarzucany wnioskiem o ukaranie należało zakwalifikować z innego przepisu, aniżeli art. 86 § 1 k.w. Zachowanie R. O. nie stanowi kolizji drogowej. Obwiniony popełnił czyn z art. 97 k.w. w zw. z art. 61 ust. 5 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym. Zgodnie z treścią pierwszego z wymienionych przepisów - uczestnik ruchu lub inna osoba znajdująca się na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub strefie ruchu, a także właściciel lub posiadacz pojazdu, który wykracza przeciwko innym przepisom ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym lub przepisom wydanym na jej podstawie, podlega karze grzywny do 3000 złotych albo karze nagany. Natomiast zgodnie z brzmieniem art. 61 ust. 5 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, ładunek sypki może być umieszczony tylko w szczelnej skrzyni ładunkowej, zabezpieczonej dodatkowo odpowiednimi zasłonami uniemożliwiającymi wysypywanie się ładunku na drogę. Skoro odłamki kruszywa uszkodziły szybę w pojeździe jadącym bezpośrednio za pojazdem kierowanym przez obwinionego, to oznacza, że skrzynia nie była szczelna, nie została prawidłowo zabezpieczona w trakcie wykonywanych prac związanych z przewożeniem sypkiego ładunku.

Twierdzenie obwinionego, że P. W. nie zachowała odpowiedniej odległości przed poprzedzającym ją pojazdem dla rozstrzygnięcia w tej sprawie nie ma żadnego znaczenia orzeczniczego, bowiem gdyby skrzynia była szczelna do zdarzenia w ogóle by nie doszło.

Sąd wymierzył obwinionemu karę grzywny w wysokości 300 zł uznając, że kara jest adekwatna do stopnia zawinienia i poczucia społecznej sprawiedliwości. Zdarzenie stanowi incydent w życiu obwinionego, który dotąd nie wchodził w konflikt z prawem. Kara w takim wymiarze uzmysłowi wagę naruszonych norm prawych i zdyscyplinuje obwinionego na przyszłość.

Na podstawie art. 119 § 1 k.p.w. sąd zasądził od obwinionego w całości na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania, które w sprawach o wykroczenia mają charakter zryczałtowany i wynoszą 120 złotych. Nadto na podstawie art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych wymierzył obwinionemu opłatę w wysokości po 30 zł – co stanowi 10 % wymierzonej mu grzywny.